" ବ୍ୟର୍ଥକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାର ଉପାୟ ଏବଂ ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ଭଣ୍ଡାର — ଜ୍ଞାନ ମୁରଲୀ"

ଆଜି ବାପଦାଦା ସଂଗମଯୁଗୀ ଅଲୌକିକ ଆତ୍ମିକ ସଭାରେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ଆତ୍ମିକ ସଭା, ଆତ୍ମିକ ମିଳନ ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ କରିପାରିବ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମିଳନ, ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମିଳନ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସୃଷ୍ଟିରେ ମଧ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଯୁଗକୁ ମହାନ ଯୁଗ, ମହାମିଳନର ଯୁଗ, ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତିର ଯୁଗ, ଅସମ୍ଭବକୁ ସମ୍ଭବ ହେବାର ଯୁଗ, ସହଜ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅନୁଭୂତି କରିବାର ଯୁଗ, ବିଶେଷ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଯୁଗ, ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣର ଯୁଗ, ସହଜରେ ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଯୁଗ କୁହାଯାଏ । ଏହିଭଳି ଯୁଗରେ ମହାନ ପାର୍ଟଧାରୀ ଆତ୍ମା ତୁମେମାନେ ହିଁ ଅଟ । ଏହିଭଳି ମହାନ ନିଶା ବା ଖୁସି ସବୁ ସମୟରେ ରହୁଛି ? ସାରା ବିଶ୍ୱ ଯେଉଁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ମୂହୁର୍ତ୍ତ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଚାତ୍ରକ ଅଟେ, ସେହି ବାବାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଧିକାରୀ ସନ୍ତାନ ହୋଇଯାଇଛୁ, ଏହି କଥା ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛି ? ଏହି ସ୍ମୃତି ସ୍ୱତଃ ହିଁ ସମର୍ଥ କରିଦିଏ । ଏହିଭଳି ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ହୋଇଛ ? ସମର୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟର୍ଥକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଥିବା ଆତ୍ମା । ଯଦି ବ୍ୟର୍ଥ ଅଛି ତେବେ ସମର୍ଥ ନାହିଁ । ଯଦି ମନ ଭିତରେ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଚାଲିବ ତେବେ ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ତିଷ୍ଠିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ବାରମ୍ବାର ତଳକୁ ନେଇ ଆସିଥାଏ । ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ସମର୍ଥ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରିବାର ଅନୁଭବ କରାଏ ଏବଂ ମାୟାଜିତ୍ ମଧ୍ୟ କରିଦିଏ । ସଫଳତା ସ୍ୱରୂପ ସେବାଧାରୀ ମଧ୍ୟ କରିଦିଏ । ଯେବେକି ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଆତ୍ମାର ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦିଏ । ତେଣୁ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା କାହିଁକି, କ'ଣର ଦ୍ୱନ୍ଦ ଭିତରେ ରହିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ନିଜଠାରୁ ନିରାଶ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଏ । ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ସର୍ବଦା ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିରେ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅନୁଭବ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଦିଏ । ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପକାରୀ ଆତ୍ମାର ମନର ଆଶାଗୁଡିକ ବହୁ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ । ଏହା କରିବି, ଏହା କରିଥା'ନ୍ତି, ଏହିଭଳି ବହୁତ ତୀବ୍ରଗତିରେ ପ୍ଲାନ କରିଥା'ନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ଗତି ବହୁତ ତୀବ୍ରବେଗୀ ହୋଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ସଂକଳ୍ପ କରିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସମର୍ଥ ନ ହେବା କାରଣରୁ ପ୍ଲାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଜନା କରିବା ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ପରିଣତ କରିବା ଭିତରେ ମହାନ ଅନ୍ତର ହୋଇଯାଏ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିରାଶ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପକାରୀ ସର୍ବଦା ଯାହା ଚିନ୍ତା କରିଥା'ନ୍ତି ତାହା କରିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଭାବିବା ଏବଂ କରିବା ସମାନ ହୋଇଥାଏ । ସର୍ବଦା ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ଭାବରେ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ କର୍ମ କରି ସେଥିରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି । ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ତୀବ୍ରଗତିଶୀଳ ତୋଫାନ ଭଳି ହଲଚଲ କରିଦେଇଥାଏ । ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ବସନ୍ତ ଋତୁ ଭଳି ସବୁଜିମା କରିଦିଏ । ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଏନର୍ଜି ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ଏବଂ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ସର୍ବଦା ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍, ଏନର୍ଜି ଜମା କରାଇଥାଏ ଏବଂ ସମୟକୁ ସଫଳ କରାଇଥାଏ । ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଆତ୍ମାର ରଚନା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ବ୍ୟର୍ଥ ରଚନା, ଆତ୍ମା ରଚୟିତାକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ କରିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ସମର୍ଥ ଆତ୍ମାର ଶ୍ରେଷ୍ଠତାଠାରୁ ଦୂରେଇ ଦେଇଥାଏ । ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ଆତ୍ମା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସ୍ମୃତି ସ୍ୱରୂପରେ ରହିଥାଏ । ତେବେ ଏହି ଅନ୍ତରକୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିସାରିଛ । ପୁଣି ବି କେହି ସନ୍ତାନ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଚାଲୁଛି ବୋଲି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ କାହିଁକି ଚାଲୁଛି, ତାହାର କାରଣ କ'ଣ ? କାରଣ ହେଲା ବାପଦାଦା ତୁମକୁ ଯେଉଁ ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ଭଣ୍ଡାର ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ହେଲା ଜ୍ଞାନର ମୁରଲୀ । ଯାହାର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମହାବାକ୍ୟ ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ଭଣ୍ଡାର ଅଟେ । ଏହି ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ କମ କରିଦେବା କାରଣରୁ ତାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ ହେଉନାହିଁ ତେଣୁ ବ୍ୟର୍ଥକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଯାଉଛି । ଯଦି ସବୁ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ମହାବାକ୍ୟକୁ ମନନ ଚିନ୍ତନ କରିଚାଲିବ ତେବେ ସମର୍ଥ ବୁଦ୍ଧିରେ ବ୍ୟର୍ଥ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଖାଲି ରହିଯାଉଛି ତେଣୁ ଖାଲିସ୍ଥାନ ରହିବା କାରଣରୁ ବ୍ୟର୍ଥ ଆସିଯାଉଛି । ତେଣୁ ଯଦି ମାର୍ଜିନ ଅର୍ଥାତ୍ ଖାଲି ସ୍ଥାନ ହିଁ ନଥିବ ତେବେ ବ୍ୟର୍ଥ କିପରି ଆସିପାରିବ । ତେଣୁ ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧିକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖିବାର ଉପାୟ ନ ଆସିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ।

ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧିକୁ ବିଜୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖୁଥିବା ବିଜିନେସମ୍ୟାନ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟବସାୟୀ ହୁଅ । ଦିନରାତ୍ରି ଏହି ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ବ୍ୟବସାୟୀ ହୁଅ । ତେବେ ନା ତୁମ ପାଖରେ ସମୟ ଥିବ, ନା ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଥିବ । ତେଣୁ ବିଶେଷ କଥା ହେଲା "ବୁଦ୍ଧିକୁ ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପରେ ସର୍ବଦା ଭରପୁର ରଖ" । ତାହାର ଆଧାର ହେଲା ପ୍ରତିଦିନର ମୁରଲୀକୁ ଶୁଣିବା, ତାକୁ ମନେ ରଖିବା ଏବଂ ତାହାର ସ୍ୱରୂପ ହେବା । ଏହିଭଳି ତିନିଟି ଅବସ୍ଥା ରହିଛି । ଯେହେତୁ ଶୁଣିବାକୁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗୁଛି ତେଣୁ ମୁରଲୀ ନ ଶୁଣି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅବସ୍ଥା । ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ଶୁଣୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣିବାର ଇଚ୍ଛା, ଶୁଣିବାର ଆଗ୍ରହ ଥିବା କାରଣରୁ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ରସର ମଉଜରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଶୁଣିବାରେ ମଧ୍ୟ ମସ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତି, ବହୁତ ଭଲ, ବହୁତ ଭଲ ....ଏହିଭଳି

ଖୁସିର ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଗାଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଶୁଣିବା ସମାପ୍ତ ହେବା ମାତ୍ରକେ ସେହି ରସ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ କାରଣ ତାହାକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମାହିତ କରିନଥା'ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଧାରଣ କରିନଥାଆନ୍ତି । ଯେହେତୁ ସମାହିତ କରିବାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧିକୁ ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପରେ ଭରପୁର କରିନଥା'ନ୍ତି ତେଣୁ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ବାରମ୍ବାର ଆସିଥାଏ ଏବଂ ସମାହିତ କରିଥିବା ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ଭରପୁର ରହିଥା'ନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି କର ନଚେତ୍ ଅଭାବ ରହିଯିବ ।

ଏବେ ତ ପିଲାମାନେ ବ୍ୟର୍ଥଠାରୁ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇ ଯାଉଛନ୍ତି, ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପର ଚିନ୍ତନରେ ମଧ୍ୟ ରହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ହୋଇପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେମାନେ ସଦା ସମ୍ପନ୍ନ, ସଦା ସମର୍ଥ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥକୁ ସମାପ୍ତ କରି ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜେ ନିଜକୁ ପଚାର ଯେ ମୁଁ କିଏ ? ଶୁଣିବାବାଲା, ସମାହିତ କରିବାବାଲା ନା ସ୍ୱରୂପ ହେବାବାଲା ? କାରଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବ୍ୟର୍ଥକୁ ସମର୍ଥରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ଅଟ ? ଏବେ ବ୍ୟର୍ଥକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ଯଦି ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପରେ ସମୟ ଏବଂ ଶକ୍ତି ନଷ୍ଟ କରିଚାଲିଛ ତେବେ ସମର୍ଥ କେବେ ହେବ ? କାରଣ ବହୁତ ସମୟର ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ହିଁ ବହୁତ ସମୟର ସମ୍ପନ୍ନ ରାଜ୍ୟ କରିପାରିବ । ବୁଝିଲ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜର ସମର୍ଥ ସ୍ୱରୂପ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥ କରିବାର ସମୟ ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ନିଜର ବ୍ୟର୍ଥକୁ ଏବେ ସମାପ୍ତ କର । ସେଥିପାଇଁ ସାହସ ଅଛି ନା ? ଯେପରି ତୁମର ରାଜ୍ୟର ନାମ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମହାନ ଅଟ ନା । ମହା ସଂକଳ୍ପଧାରୀ ଅଟ ନା, ଦୁର୍ବଳ ସଂକଳ୍ପଧାରୀ ନୁହେଁ । ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିବା ମାତ୍ରକେ ସଫଳ ହୋଇଯାଏ, ତାହାକୁ ମହାନ ସଂକଳ୍ପ କୁହାଯାଏ । ଏହିଭଳି ମହାନ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା ଏବଂ ପଞ୍ଜାବ ନିବାସୀ କ'ଣ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି ? ପଞ୍ଜାବର ବାହାଦୂର ଅଟ ନା । ମାୟାର ଶକ୍ତିରେ ଚାଲୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ସରକାରଙ୍କୁ ଚାଲେଞ୍ଜ ଦେଉଛନ୍ତି । ଈଶ୍ୱରୀୟ ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମାମାନେ ମାୟାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମାୟାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାବାଲା ଅଟ ନା । ବିଚଳିତ ହେଉନାହଁ ତ ? ଯେପରି ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମର ରାଜ୍ୟ ହେଉ, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମାୟାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛ, ଦୃଢ ସ୍ୱରରେ କହୁଛ ଯେ ଏବେ ଆମର ରାଜ୍ୟ ଆସିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହିଭଳି ବାହାଦୁର ଅର୍ଥାତ୍ ସାହସୀ ଅଟ ନା । ପଞ୍ଜାବ ନିବାସୀ ମଧ୍ୟ ବାହାଦୂର ଅଟନ୍ତି । ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ନିବାସୀ ମହାନ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ନିବାସୀଙ୍କର ବିଶେଷତା ହେଲା — ମହାନ ଭାବନା । ଭାବନା ଥିବା କାରଣରୁ ଭାବନାର ଫଳ ସହଜରେ ମିଳିବାରେ ଲାଗିଛି । ତେଣୁ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ନିବାସୀ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା ଆଧାରରେ ମହାନ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସଦାସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ନାଚିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଖୁସିର ଫଳ ଖାଉଥିବା ଖୁସନସୀବ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ହେଲା, ମହାନ ସଂକଳ୍ପଧାରୀ ଏବଂ ପଞ୍ଜାବ ନିବାସୀ ମହାନ ଆହ୍ୱାନକାରୀ, ମହାନ ରାଜ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ନିବାସୀ ମହାନ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତକାରୀ । ତେବେ ତିନିଟିଯାକ ରାଜ୍ୟବାସୀ ମହାନ ହୋଇଗଲେ ନା ।

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁଥିରେ ମହାନ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ମହାନ, ସ୍ୱରୂପ ମହାନ, କର୍ମ ମହାନ, ସେବା ମହାନ, ସବୁଥିରେ ମହାନ । ତେଣୁ ଆଜି ତିନିଟି ଯାକ ମହାନ ନଦୀ ମିଳିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ମହାନ ନଦୀମାନେ ମିଳିତ ହୋଇଛନ୍ତି ନା । ମହାନ ନଦୀମାନଙ୍କର ମହାସାଗର ସହିତ ମିଳନ ହେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ମିଳନ ମେଳାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଆଜି ମିଳନ ମେଳା ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହ ମିଳନ ମଧ୍ୟ କରିବା ନା । ଆଚ୍ଛା — ଏହିଭଳି ସଦା ସମର୍ଥ, ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାବାକ୍ୟର ସ୍ୱରୂପ ହେଉଥିବା ବହୁତ କାଳର ସମର୍ଥ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥ କରୁଥିବା ବାପଦାଦାଙ୍କର ସର୍ବ ସମର୍ଥୀ ସଂକଳ୍ପ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ନେହପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଦାଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- ଏହା ମହାମଣ୍ଡଳୀ ଅଟେ । ଆଦି ସମୟରେ ଓମ୍ ମଣ୍ଡଳୀ ଥିଲା, ଏବେ ଅନ୍ତ ସମୟରେ ମହାମଣ୍ଡଳୀ ହୋଇଗଲା । ସବୁ ମହାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ ଅଟେ ନା । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ନିଜକୁ ମହାମଣ୍ଡଳେଶ୍ୱର ବୋଲାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ମହାସେବାଧାରୀ ବୋଲାଉଛ । ମହାମଣ୍ଡଳେଶ୍ୱର ବା ମହାମଣ୍ଡଳେଶ୍ୱରୀ ବୋଲାଉନାହଁ କିନ୍ତୁ ମହାସେବାଧାରୀ ବୋଲାଉଛ । ତେଣୁ ଏହା ମହାନ ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କର ମହାନ ମଣ୍ଡଳୀ । ମହାସେବାଧାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ସ୍ୱତଃ ହିଁ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହେଉଛ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ସେବା ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱତଃ ଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ସ୍ୱତଃ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । କେବଳ ଏତିକି ଚେକ୍ କର ଯେ — ମୋ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତଃ ସେବା ହେଉଛି ? ତେବେ ଅନୁଭବ କରିବ ଯେ ସେବା ବିନା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ବା ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟର୍ଥରେ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ପ୍ରତି ନିଶ୍ୱାସରେ, ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେବା ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି -- ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ, ସ୍ୱତଃ ସେବାଧାରୀ । ଏହିଭଳି ଅଟ ନା । ଏବେ ବିଶେଷ ଯୋଜନା ଆଧାରରେ ସେବା କରିବାର ସ୍ଥିତିର ସମାପ୍ତି ହେଲା, ସ୍ୱତଃ ସେବା କରିବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଗଲ । ଏହି ସୁଯୋଗ ଏବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଇଛ । ସେମାନେ ସେବାର ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ କରିବେ, ତାକୁ ସ୍ଥୂଳରେ ମଧ୍ୟ କରିବେ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ସେବା ଏବେ ସ୍ୱତଃ ସେବାଧାରୀ ରୂପରେ ହେଉଛି । କେବଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲୁ ରହିଥିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ତୁମ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲୁ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ସେବାର ଷ୍ଟେଜ ବା ମଞ୍ଚ

ଉପରେ ଅଛ । ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀମାନଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ ଅଟେ ନା । ଯେପରି ନିଶ୍ୱାସ-ପ୍ରଶ୍ୱାସ ବିନା ଶରୀର ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ, ସେହିଭଳି ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ସେବା ବିନା ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେପରି ନିଶ୍ୱାସ-ପ୍ରଶ୍ୱାସ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଚାଲୁ ରହିଛି, ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେବା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତଃ ଭାବରେ ହୋଇଚାଲିଛି । ସେବା ହିଁ ଯେପରି ଆତ୍ମାର ନିଶ୍ୱାସ-ପ୍ରଶ୍ୱାସ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା । କେତେ ଘଣ୍ଟା ସେବା କରିଲ, ଏହାର ହିସାବ ରଖିପାରିବ ? ଧର୍ମ, କର୍ମ ସବୁ କିଛି ସେବା ହିଁ ଅଟେ । ଚାଲିବା ମଧ୍ୟ ସେବା, କଥା କହିବା ମଧ୍ୟ ସେବା, କର୍ମ କରିବା ମଧ୍ୟ ସେବା, ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ସ୍ୱତଃ ସେବାଧାରୀ, ସବୁ ସମୟର ସେବାଧାରୀ । ଯାହାବି ସଂକଳ୍ପ ଉଠୁଛି ସେଥିରେ ସେବା ଅନ୍ତରନିହିତ ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଣୀରେ ସେବା ଅନ୍ତରନିହିତ ଅଛି କାରଣ ବ୍ୟର୍ଥ ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ନା । ତେଣୁ ସମର୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ସେବା । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ମହାମଣ୍ଡଳୀର ମହାନ ଆତ୍ମମାନେ । ଆଚ୍ଛା!

ତୁମମାନଙ୍କର ସବୁ ସାଥୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି । ଓମ୍ ମଣ୍ଡଳୀ ତଥା ମହାମଣ୍ଡଳୀର ଆଦି ସମସ୍ତ ସେବାଧାରୀମାନେ ହିଁ ସଦାକାଳର ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବାପଦାଦାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମସ୍ତ ମହାମଣ୍ଡଳୀର ମହାନ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ମହାଯଜ୍ଞର ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ମହାନମଣ୍ଡଳୀର ସେବାଧାରୀ ହେଲେ ନା । ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିଛ ନା । ବିନା କିଛି ବିଚାର, ବିନା କୌଣସି ସଂକଳ୍ପରେ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ କରିଦେଲ ଏବଂ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଗଲ । ଏହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯିବ ମହାନ ଆତ୍ମା । ଯିଏକି ମହାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ନିମିତ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ନିଜେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଗଲେ । ତେବେ କାହାରିକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରୂପରେ ନ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୋଇଗଲେ । ତେଣୁ ତୁରନ୍ତ ଦାନ ମହାପୁଣ୍ୟ କରିଥିବା ମହାନ ଆତ୍ମା ଅଟ । ଆଚ୍ଛା!

ପାର୍ଟିମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ (୧) ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ତଥା ପଞ୍ଜାବ ଗ୍ରୁପ ସହିତ :- ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିର୍ଭୟ ଅଟ ନା । କାହିଁକି ? କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ନିର୍ବେର ଅଟ । ତୁମର କାହା ସହିତ ମଧ୍ୟ ବୈର ଭାବ ଅର୍ଥାତ୍ ଶତ୍ରୁତା ନାହିଁ । ସବୁ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରତି ଭାଇ-ଭାଇର ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ଅଛି । ଏହିଭଳି ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ନିର୍ଭୟ ରହିଥା'ନ୍ତି । କେବେହେଲେ ଭୟଭୀତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଯଦି ନିଜେ ସର୍ବଦା ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବ ତେବେ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ସର୍ବଦା ସୁରକ୍ଷିତ ରହୁଛ ନା! ବାବାଙ୍କର ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ରହିଥିବା ଆତ୍ମା ସଦାସର୍ବଦା ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଛତ୍ରଛାୟାରୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ ଭୟ ଆସିବ । ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ରହିଲେ ନିର୍ଭୟ ରହିବ । କେତେ ବି କେହି କିଛି ବି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଏକ କିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗ ଅଟେ । ଯେପରି ଦୁର୍ଗ ଭିତରକୁ କେହି ବି ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ରୂପକ ଦୁର୍ଗ ଭିତରେ ନିରାପଦରେ ରହିପାରିବ । ହଲଚଲ୍ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ଅଚଳ ରହିପାରିବ । ବିଚଳିତ ହେବ ନାହିଁ । ଭାବିବ ଯାହା ସବୁ ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଏହା ତ କିଛି ବି ନୁହେଁ । ଏହା ତ ରିହରସଲ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବାଭ୍ୟାସ ଅଟେ । ରିୟଲ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତ ବିନାଶ ତ ଆଗକୁ ଅଛି । ରିହରସଲ ତ ମଜବୁତ କରାଇବା ପାଇଁ କରାଯାଏ । ତେବେ ପକ୍କା ବା ବାହାଦୁର ହୋଇଗଲ ନା ? ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ଯେତେ ବି ସମସ୍ୟା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲ । ସମସ୍ୟା ଜିତ୍ ହୋଇଗଲ । ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ଲଗନ ନିର୍ବିଘ୍ନ ହେବାର ଶକ୍ତି ଦେଇଥାଏ । ବାସ୍, କେବଳ "ମେରା ବାବା", ଏହି ମହାମନ୍ତ୍ର ମନେ ରହିଥାଉ । ଏତିକି କଥା ଯଦି ଭୁଲିଗଲ ତେବେ ସତ୍ୟାନାଶ, ଏତିକି କଥା ମନେ ରଖିଲେ ସଦା ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥିବ ।

(୨) ସଦାସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଅଟଳ-ଅଚଳ ଆତ୍ମା ଅନୁଭବ କରୁଛ ? କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହଲଚଲ୍ ଅଚଳ-ଅଟଳ ସ୍ଥିତିରେ ବିଘ୍ନ ନ ପକାଉ । ଏହିଭଳି ବିଘ୍ନ-ବିନାଶକ ଅଚଳ-ଅଟଳ ଆତ୍ମା ହୋଇଛ ? ବିଘ୍ନ-ବିନାଶକ ଆତ୍ମାମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଘ୍ନକୁ ଏଭଳି ଅତିକ୍ରମ କରିଥା'ନ୍ତି ଯେପରି ବିଘ୍ନ ନୁହେଁ ଗୋଟିଏ ଖେଳ । ତେବେ ଖେଳ ଖେଳିବାରେ ସର୍ବଦା ମଜା ଲାଗିଥାଏ ନା । କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅତକ୍ରିମ କରିବା ଏବଂ ଖେଳିବା ଭିତରେ ଅନ୍ତର ଥାଏ ନା! କିନ୍ତୁ ଯଦି ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ଆତ୍ମା ହୋଇଥିବ ତେବେ ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଖେଳ ଭଳି ଅନୁଭବ ହେବ, ପାହାଡ ମଧ୍ୟ ଶୋରିଷ ସମାନ ଅନୁଭବ ହେବ । ଏହିଭଳି ବିଘ୍ନ-ବିନାଶକ ଅଟ, କେବେ ବିଚଳିତ ହେଉ ନାହଁ ତ ? ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମାମାନେ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଏହା ସବୁ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ, ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ଯଦି ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସବୁ କଥା ଜଣାଥାଏ ତେବେ କୌଣସି କଥା ବଡ ଲାଗିନଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଅଚାନକ ଭାବରେ କୌଣସି ଘଟଣା ଘଟିଲେ ଛୋଟ କଥା ମଧ୍ୟ ବଡ ଲାଗିଥାଏ, ତେଣୁ ପୂର୍ବରୁ ଜଣାଥିଲେ ବଡ କଥା ମଧ୍ୟ ଛୋଟ ଲାଗିଥାଏ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସମୟ ଆସୁଛି ସେତେବେଳେ ଯେପରି ଜ୍ଞାନକୁ ଭୁଲି ନଯାଅ, ଏପରି ଚିନ୍ତା କର ଯେ ଅନେକ ଥର କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏବେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରୁଛି । ଯଦି ଭାବିନେଲ ଯେ ଏହା କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ ତେବେ ସବୁ ସହଜ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ତୁମେ ସବୁ ଏହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ପରିବାର ରୂପୀ କିଲ୍ଲାର ମଜବୁତ ଇଟା ଅଟ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଇଟାର ବହୁତ ମହତ୍ୱ ରହିଛି । ଯଦି ଗୋଟିଏ ବି ଇଟା ହଲଚଲ ହେଲା ତେବେ ସାରା କାନ୍ଥକୁ ହଲଚଲ କରିଦେବ । ତେଣୁ ତୁମେ ସବୁ ଅଚଳ ରହୁଥିବା ଇଟା ଅଟ, କେହି କେତେ ବି ହଲଚଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ କିନ୍ତୁ ହଲଚଲକାରୀ ନିଜେ ଦୋହଲିଯିବ ହେଲେ ତୁମେ ଦୋହଲିବ ନାହିଁ ।

ଏହିଭଳି ଅଚଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ପ୍ରତିଦିନ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ପିଲାମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ପାଇବାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହିଭଳି ଅଚଳ-ଅଟଳ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବାବା ଏବଂ ସାରା ପରିବାର ହର୍ଷିତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା —

ବରଦାନ:- ସମର୍ଥ ସ୍ଥିତିର ସ୍ୱିଚ୍ ଅନ୍ କରି ବ୍ୟର୍ଥ ରୂପକ ଅନ୍ଧକାରକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ଅବ୍ୟକ୍ତ ଫରିସ୍ତା ହୁଅ ।
ଯେପରି ସ୍ଥୁଳ ଲାଇଟର ସ୍ୱିଚ୍ ଅନ୍ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ଧକାର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ସେହିଭଳି ସମର୍ଥ ସ୍ଥିତିରୂପୀ ସ୍ୱିଚକୁ ଅନ୍ କରିଦିଅ ତେବେ ବ୍ୟର୍ଥ ରୂପୀ ଅନ୍ଧକାର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାର ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯେତେବେଳେ ତୁମର ସ୍ଥିତି ସମର୍ଥ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ମହାଦାନୀ-ବରଦାନୀ ହୋଇଯିବ କାରଣ ଦାତା ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହିଁ ହେଉଛି ସମର୍ଥ । ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ହିଁ ଦାନ କରିପାରିବ ଏବଂ ଯେଉଁଠି ସମର୍ଥତା ରହିଛି ସେଠାରେ ବ୍ୟର୍ଥ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ତେବେ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଅବ୍ୟକ୍ତ ଫରିସ୍ତାମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସତ୍ୟତା ଆଧାରରେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର ହୃଦୟର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****